

себе, а близкитѣ имъ съсѣди да не чуватъ нищо. Туй може да са види напримѣръ въ нѣкоя квадратна стая дѣто гласътъ се провожда безъ никаква загуба изъ единъ жгълъ въ противоположний чрезъ една отгорня дупка въ свода. Гласоветѣ произвождани въ двата трапа на зимнициитѣ на Св. Женевиѣва, въ Парисъ, до толкозь са усилватъ, щото потупнемъ ли съ прѣчка дрѣхата, произвожда са оглушителенъ шумъ. Двама чловѣци, които стоятъ въ краищата на траповетѣ, слушатъ най-добръ единъ другиго, ако си говорѣтъ даже съ шепнатѣе.

ЧАСТЬ ЧЕТВѢРТА

ОПТИКА.

ГЛАВА I.

Природата и распростраието на свѣтлината.

1146. *Що е свѣтлина?* — Обективно, или само по себе, споредъ една теория свѣтлината е съвѣсѣмъ тънка материя, испускана отъ нѣкои тѣла, наричани свѣтливи; споредъ друга теория свѣтлината е едно вълнообразно трептенѣе произвождано въ срѣдата на свѣтливитѣ тѣла и предавано въ пространството чрезъ една особита жидкость, наричана етиръ. А субективно,